

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ μὴ προδῶ σε, διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
 ἔγγυς παρεστὼς καὶ πρόσσωθ' ἀποστιατῶν 65
 ἔχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὄρα
 ὕπνω· πέλουσι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι
 Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε. 70
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κάτω
 σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένη·
 ἔλῳσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακροῦς 75
 περῶντ' ἄλαισι τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,

ρίους | ἐνθάς ἀνάσχω δειμάτων ὧν νῦν ἔχω. Leg. αἰμαίων (Burges). Post h. v. versus aliquot Orestis excidisse putat Hart.

64. οἷτοι προδώσω mss. Leg. οὐ μὴ προδῶ σε. Requiritur enim pronomen. Causa corruptela fuit προδῶ σε in προδώσω mutatum. δὲ σοὶ M.

65. καὶ πρόσσω θ' mss. καὶ πρόσσω γ' Blom. Herm. Leg. καὶ πρόσσωθ' (Pors. Wakef.). Sic κάτωθε (Alex. Eubul.), ἐμπροσθε (Nicomach.) ἄνωθε (Eecl. 693.). Cf. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσσωθεν ὧν θεός. et Ag. 1104. ἀλλὰ θ' ἐκὰς ἀποστιατεῖ. ἀποστιατῶν] επισκοπῶν Stadtmüller. διχοστιατῶν pro θ' ἀποστιατῶν Weckl.

66. οὐ γενήσομαι πέπων] Malim οὐ πέπων γενήσομαι.

67. ἀλούσας — ὕπνω] ἀλούσας — κόρη Pal., coll. Thuc. VII. 40. κόρη ἀλίσκεσθαι. Soph. Aj. 216. ἀλοὺς μανία. μάργους] Qu. γραίας.

68. πεσοῦσαι (πεσοῦσα M. pr.) mss. παρεῖνται Weil. Herw. πεδῶνται Weckl. prob. Herw. (Soph. Aj. 676. ἐν θ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος | λυεῖ πεδήσας.) πέλουσι Valek. Sch. Recte, opinor.

69. γραῖαι παλαιαὶ mss. Νυκτὸς παλαιαὶ recte Valek. Weckl. (γραῖαι ex glossemate γεραιαὶ fortasse corruptum est.) γραῖαι δὲ Νυκτὸς conj. Weckl. αἱ γῆς παλαιαὶ Pal. γραῖαι πάλαι τ' ἀπαιδες Burges. γραῖαι πάλαι κἀπαιδες Kirch. παλαιαὶ] Qu. μελαίνης.

71. κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν —] Qu. κἀγένοντο, καὶ κάτω —.

75 sq. ἔλῳσι γάρ σε, κἄν — βεβῶς ἀμείψης τὴν — A. Ludwich. Weckl. ἔλῳσι — μακροῖς βεβῶτ' ἄλαισι Emper. Herw. Qu. μακροῖς — ἄλαισιν ἀνά —.

76. Ut spurium damnant Both. Butl. Wund. Dind. Herw. Fortasse recte. βεβῶντ' ἀν αἰεὶ M. G. P. βεβόντ' ἀν αἰεὶ V. Fl. βεβόντ' αἰεὶ F. βιβῶντ' — Steph. βεβῶτ' ἀν — Herm. Fritzs. Ahr. et (ἀεὶ) Fr. Dind. Linw. Sidg. περῶνται — conj. Weckl. Qu. ἀεὶ περῶνται —. Cf. 240. ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν. τὴν πλανοστιβῆ χθόνα mss. ἀνά — Menge. πλανοστιβῆ mss.